

[Lysholt Hansen.]

nedskåret de offentlige investeringer. Det ser således ud til, at man med den førte økonomiske politik er nået til, at 2-3 pct. af vore produktionsmuligheder i 1970 ikke kan udnyttes, simpelt hen fordi der ikke bliver afsætningsmuligheder.

Men ikke nok med det. Gennem kreditstramningen over for byggeriet presser man hen på året byggeaktiviteten i den private sektor ned. Gennem kreditstramningen presser man også erhvervslivets investeringer ned. Jeg er alvorligt bange for, at der sammenlagt ikke engang er efterspørgsel til at holde produktionen oppe på 1969-niveauet. Derimod er jeg ikke bange for importen. Den er bundet til at gå ned, når den økonomiske aktivitet stagnerer.

Jeg forstår da godt regeringens bekymring for betalingsbalancen netop nu. Men årsoversigten siger jo klart, at det kun er et spørgsmål om tid, inden den vil blive afgørende forbedret, og det sagde man jo, inden man vidste, at regeringen ville stramme yderligere gennem byggestoppet, og inden vi i går fik at vide af Nationalbanken, hvordan pengepolitikken skulle strammes. Men hvorfor skal vi så have alt det her?

Det er, som om der er noget selvpinerisk over regeringens hovedløse måde at føre økonomisk politik på. Regeringen kan dog ikke være interesseret i at gennemføre overflødige og upopulære foranstaltninger — eller er det allerede valgfeberen, der er dukket op? Har man ikke kunnet tåle kommunevalget? Vil regeringen gennemføre så mange stramninger oven i hinanden nu, at man er sikker på, at der fremover vil blive behov for mildnelser? Det er selvfølgelig et lysegrønt håb, at det, befolkningen husker, når vi kommer til valg, bliver mildnelserne. Men jeg tror, håbet bliver beskæmmet.

Jeg skal medgive regeringen én ting. Med den økonomiske politik, der nu føres, er det virkelig muligt, at dens første vurdering af kasseoverskuddet i 1970-71 kommer til at passe. Hvis erhvervsdrivendes og lønmodtageres indkomster reduceres så kraftigt, som det nu ser ud til, vil man få mindre ind i omsætningsafgifter og indkomstskatter. Ja, det er måske endda muligt, at priserne vil blive dæmpet. Det kan føre til mindre indtægter for staten, end man nu regner med, og dermed til mindre kasseoverskud, men

det bliver et mindre kasseoverskud gennem stagnation, og det er jo ikke just det, vi fra socialdemokratiets side gerne så.

Jeg vil slutte med at sige, at vi har nu dels i 21 mands udvalget, dels under forhandlingerne i finansudvalget gentagne gange om små og store ting prøvet at få regeringen i tale. Nu må den snak stoppe om, at vi ikke er et parti, der er villigt til at forhandle, til at indgå i virkelig reelle forhandlinger. Vi har vist det nu. Vi er gang på gang som af mig her påvist blevet afvist af regeringen. Vi vil dog fortsat være åbne. Vi ønsker nemlig, at der i dette ting kan føres en forhandlingspolitik, hvor også den største gruppe i tinget får indflydelse, og vi håber, at regeringen snart besinder sig på at tage imod vore tilbud. De kan også blive fremsat for tit.

Jørgen Jensen: På det konservative folkepartis vegne vil jeg gerne anbefale folkettinget at stemme for de af finansministeren og andre ministre stillede ændringsforslag, både inden for og uden for tillægsbetænkningen. Jeg kan tilføje, at mit parti ikke agter at stemme for de ændringsforslag, som socialdemokratiet og den øvrige opposition har stillet til finanslovsforslaget.

Hr. Lysholt Hansen nævnte specielt § 31 i finanslovsforslaget. Også denne paragraf kan mit parti tilslutte sig. Vi synes, det er en fornuftig bestemmelse, som herved kommer til at gælde i fremtiden.

Hvis de af ministrene stillede ændringsforslag går igennem, vil sluttallene på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet i finansloven komme til at udvise en udgift på ca. 32,7 milliarder kr. og en indtægt på ca. 34,5 milliarder kr. Jeg nævner her allerede i starten, at vi herved kommer op på et kasseoverskud på 1,7 milliarder kr.

På det konservative folkepartis vegne kan jeg sige, at vi agter at stemme for den finanslov, der har dette hovedindhold.

Finansloven må jo nødvendigvis indgå som et overordentlig vigtigt led i landets almindelige økonomi og den økonomiske politik, og derfor skal jeg ridse lidt af baggrunden for finanslovens indhold op i det følgende.

Jeg erkender, at vi flere gange i den seneste tid, i januar og februar, har skildret den økonomiske situation ud fra hver vore